

man derfor vilde sige i den almindelige Opfattelse, at de fremsførte Anter vare ganske urimelige, og jeg synes da, at det ganske vist er en meget haard Straf, der hænger over Mandfabet's Hoved, naar det forlanger en saadan Besigtigelse, at det skal erstatte alle Beføstninger. Det kan være betydelige Beføstninger, der kunde være Tale om ved Skibets Besigtigelse, og det vil saaledes i Virkeligheden være en meget streng Straf, som de ville faa, naar de klage, og Netten kommer til det Resultat, at deres Klage savner rimelig Grund. Jeg tror, at denne Paragraf nok kunde trænge til, at man nedsætter Tallet for det Mandskab, der kræves, for at en saadan Besigtigelse skal kunne ske efter deres Klage, saa at man noget kunde lette dette Damoklessværd, der saaledes hænger over deres Hoved ved den store Erstatning, som de kunne blive idømt.

En Paragraf omhandler Liggedagene, hvor mange de skulle være for ethvert Skib efter dets Størrelse, og hvor megen Erstatning der skal gives for Overliggedage. Det kan naturligtvis være et tvivlsomt Spørgsmaal, hvor mange af den Slags rent deklaratoriske Regler, der skulle optages i denne Lov, og jeg ser ikke rettere, end at den ærede Kommission for at faa alting med vist paa adskillige Steder er kommen til at optage Ting, som dristig kunde have været udeladte, og som i Virkeligheden aldrig ville komme til at faa nogen Betydning. Deriblandt tror jeg ogsaa, Spørgsmaalet om Liggedage er. Det er aabenbart, at det ingenlunde altid er Skibets Størrelse, hvorpaa det her kommer an ved Bestemmelsen af dette Spørgsmaal. Det er de lokale Forhold, hvorledes den paagældende Havn er, hvorledes Forholdene der ere, og i det hele mangfoldige andre Forhold, som her blive bestemmende for, hvor mange Dage Befragteren og Skipperen kunne blive enige om, og jeg tror ikke, der er nogen Skipper, der vil sejle ud eller slutter nogen Fragt, uden at han ogsaa i sit Certifikat har bestemt, hvor mange Liggedage han har. Om en Bestemmelse som denne, der maatte i ganske enkelte Tilfælde vil være passende og i mange andre Tilfælde ikke, synes det mig tvivlsomt, hvor vidt den hører hjemme i en Lov. Der er saa mange Ting, der her spille ind med, og det er i Virkeligheden umuligt at opstille nogen Stala. Stalaen kan ikke som her kun opstilles efter den ene Ting: Skibets Størrelse, thi der er mange andre Ting, der have Betydning ogsaa.

Idet jeg ellers lader forskellige Bemærkninger, som alt ere fremkomne fra andre Talere, ligge, maa jeg til sidst fremkomme

med en Bemærkning, der maatte er mere formel. Lovforslaget bruger stadig Ordet „Skipper“, og i Loven af 1866 bruges det samme Udtryk. Men i Loven om Skibes Registrering af 1867 findes Benævnelsen „Skibsfører“, den samme Benævnelse er anvendt i det Maalebrev, som udstedes i Henhold til sidstnævnte Lov, og siden har denne Benævnelse været anvendt. Nu have vi her et Lovforslag, hvor den vedkommende Mand stadig hedder Skipper, samtidig med at Regeringen har fremsat et Forslag om Sønering, hvor den Mand, der har den samme Bestilling, stadig hedder Skibsfører. Jeg synes dog, at det er lidt uheldigt, og at vi helst skulde naa til en bestemt Betegnelse, enten man nu vil gaa tilbage til det, som brugtes i Tiden før 1866, nemlig Skipper, eller blive staaende ved det, vi have haft efter 1867, nemlig Skibsfører. Men at man endog i en Samling har to Lovforslag, hvor der er tildelt den samme Bestilling to forskellige Navne, forekommer mig uheldigt. Det er en Henstilling, jeg skal gøre til det eventuelle Udvalg, at vi kunne slaa fast, om det skal hedde Skipper eller Skibsfører, saa at vi ikke have to Love, af hvilke den ene bruger det ene Navn og den anden det andet.

Beth: Jeg skal ikke forsøge paa nogen Maade at tale mod den anerkendende Røs, med hvilken dette Forslag fra flere Sider er modtaget. Ogsaa jeg mener, at det jo let lader sig skønne, naar man gør sig bekendt med Lovforslaget og Motiverne til samme, at der er anvendt særdeles megen Flid og et særdeles omfattende Arbejde paa det Lovforslag, som her foreligger. Det tror jeg, at vi bør anerkende, og jeg skal derfor ikke dvæle ved, at noget af den Anerkendelse, der er fremkommen fra forskellige Sider i Salen, synes i alt Fald til Dels at have noget Karakteren af en succès d'estime, idet man har fremsat saa vel fra det ærede Medlem fra Møen (Bosjen) og fra det ærede Medlem for Københavns 7de Valgrets (Hage) som fra det ærede Medlem, som talte sidst, og maatte fra flere Sider, ikke uvæsentlige og temmelig omfattende Indvendinger mod Lovforslaget. I ethvert Fald kan jeg slutte mig til den Betragtning, som ogsaa er fremkommen fra flere Sider, at man dog gør bedst i at undertaste Lovforslaget her i Tinget en særdeles grundig og omhyggelig Overvejelse, og at det kommer mere an derpaa end at forcere det frem i kort Tid. Jeg tror, at dette saa meget mere er nødvendigt, som det i Anerkendelse af den store Flid og ogsaa Dygtighed, der